

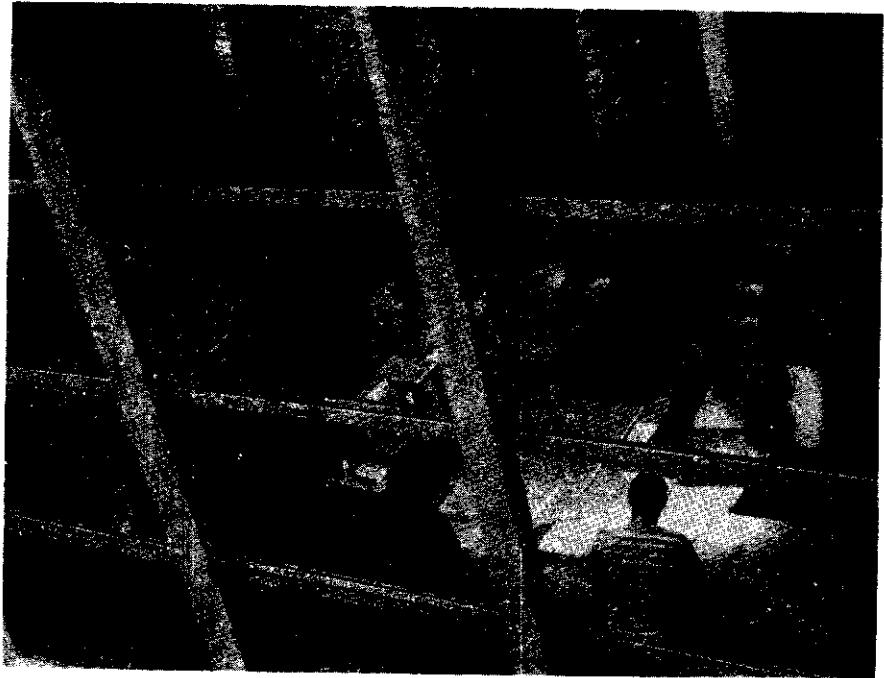
مجموعه آثار خطاط و هنرمند معروف سید احمد که وی نیز در کتابخانه حضور داشت، از برخی نسخ خطی قدیمی بازدید شد. از جمله این نسخ، قرآن مجید به خط کوفی که گفته میشود به دست مبارک حضرت علی (ع) نوشته شده است، بود.

پس سفیرکشورمان به اتفاق همراهان در محل سالن اجتماعات کتابخانه رضا در جلسه‌ای که باحضور مستولین محلی و چهره‌های فرهنگی شهر و نیز خبرنگاران تشکیل شده بود شرکت نمودند. درین جلسه پس از خیر مقدم توسط آقای دکتر وقار الحسن صدیقی رئیس کتابخانه رضا، آقای ک.ام خان نماینده مجلس سخنرانی نمود. وی با اشاره به روابط دیرین و ارتباطات قدیمی فرهنگی ایرانیان و هندیان بر توسعه روابط روبه رشد ایران و هند بویژه بعدازسفر جناب آقای هاشمی رفسنجانی به هند، تاکید نمود.

پس جناب آقای شیخ عطار سخنرانی نمود. سفیرکشورمان در بخشی از سخنرانی خود ابراز داشتند:

«انسانهایی که دارای تاریخ و فرهنگ غنی و اصیل هستند با تازه به دوران رسیده‌ها بسیار فرق می‌کنند وضع یک استاد هندی و یک استاد ایرانی را بایک استاد آمریکائی بسنجید، استاد هندی از لحاظ اقتصادی وضعیت بهتری ندارد اما وقتی یک غزل حافظ را برای او می‌خوانند، او از خود بی خود می‌شود و در ذهنش تحولی ایجاد می‌شود. کسانی که بر اثر تعصبات قومی و دینی نقش یک فرهنگ را که صدها سال بر مردم کشور مت می‌کرد از این منکر می‌شوند و می‌گویند که تمدن اسلامی از خارج بر ما تحبیل شد، آنها همان کسانی هستند که چشم حقیقت بین آنها کور شده است.»

سفیرکشورمان در مورد نقش زبان فارسی یک زبان تحملی خارجی نبوده است اگر این چنین بود ما امروز شاهد نبودیم که در میان

نگاهی به کتابخانه رضا در شهر رامپور

همراهی می‌شد پس از ورود به شهر و استقبال از سوی مستولین و روسرای کتابخانه‌های فوق الذکر، از کتابخانه رضا بازدید به عمل آورdenد. در این کتابخانه ۱۵۰۰۰ هزار جلد نسخ خطی قدیمی به زبانهای فارسی، اردو، عربی و ترکی موجود می‌باشد. وضعیت کتابخانه مناسفانه نامناسب و گچ‌بری سقف اتاق‌ها در برخی نقاط ریخته و یا در حال ریزش می‌باشد. علیرغم این که کتابخانه جزو کتابخانه‌های ملی و در حمایت مالی دولت مرکزی می‌باشد و فرماندار ایالت اترپراش رئیس هیئت امنای این کتابخانه می‌باشد اما مناسفانه توجه کمتری به حفظ آثار ارزشمند کتابخانه شده است و آثار خطی و کتب در میان گرد و غبار در حال از بین رفتن می‌باشد.

البته اخیراً نسبت به دایرکردن بخش آزمایشگاه حفاظت از نسخ خطی اقدام شده است اما با توجه به ازدایدکتب، کارخیلی به کندی پیش از رود.

پس از بازدید از نمونه آثار خطاطی قدیمی و

در تاریخ ۷۴/۹/۱۹ سفیر جمهوری اسلامی ایران در دهلی نو، جناب آقای شیخ عطار بنا به دعوت روسرای کتابخانه‌های رضا و صرلت شهر رامپور، به این شهر عزیمت نمود. شهر رامپور در فاصله ۲۰۰ کیلومتری دهلی و جزء ایالت اترپراش و دارای ۲۰۰ هزار جمعیت است که ۵۶٪ آن را مسلمانان تشکیل می‌دهند. رامپور در پایین کوههای هیمالیا و در کنار شعبات رودخانه گنج از لحاظ جغرافیائی در موقعیت خوبی قرار گرفته به طوری که هم میوه‌های مناطق گرسیرو هم مناطق سردسیر در آن به عمل می‌آید. این شهر قبل از استقلال هند مرکز حکمرانی (نوایان شیعه مذهب) بوده است نوایان شیعه رامپور علاوه بر تاسیس کتابخانه ارزشمند رضا نسبت به احداث مسجد جامع و امامباره و مراکز مذهبی دیگر اهتمام داشتند.

سفیرکشورمان که توسط آقای خواجه محمدخان نماینده مجلس راجی‌ساهابا از شهر حیدرآباد و عضو کمیسیون آموزش و فرهنگ،

نواب حامد علی خان (۱۸۹۶ م). حاکم وقت رامپور توجه خاصی به کتابخانه مبذول داشت و بخش جدیدی بنام کتب شیعه در کتابخانه ایجاد و کتب زیادی از ایران جمع آوری کرد. وی حکیم اجمل خان را به عنوان ناظم کتابخانه انتخاب کرد. حکیم اجمل خان فهرست مخطوطات عربی مشتمل بر ۷۱۹ صفحه را تهیه کرد. در زمان وی ۱۲۰۰۰ جلد کتاب فهرست شد. سپس در زمان نواب رضاعلی خان ابتدا علامه نجم الغنی و سپس حبیب به عنوان مسئول کتابخانه منصوب شدند.

در سال ۱۹۳۲ امتیاز علی خان ناظم کتابخانه شد.

ازماه جون ۱۹۵۲ کتابخانه به حامد منزل منتقل شد و از آن زمان تاکنون کتابخانه در همین محل قرار دارد. در این سال حکومت ایالت اتریپادش و کمیته کتابخانه تصمیم گرفت که کتابخانه را بنام «رضا» مشخص و اعلام نماید که قبل از این بنام کتابخانه دولت رامپور مشهور بود. در بخش مخطوطات کتابخانه علاوه بر حدود ۱۵۰۰ نسخه خطی ۸۰۰ آثار نفایش از هنرمندان هندی و ایرانی دیده می‌شود. در این بخش نسخه‌های قدیمی و پر ارزش قرآن و شاهنامه وجود دارد.

ملاحظات

در مورد کتابخانه رضا که قبل نیز گزارش مفصلی تهیه و ارسال شده، گفتند است که دو جناح حاکم براین کتابخانه هستند. آقای وقارالحسن صدیقی که از سوی دولت مرکزی مسئول اداره کتابخانه است. وی مدت ۲ سال است که به این سمت انتخاب شده است و دیگری آقای عرشی زاده که مسئولیت بخش عمده نسخ خطی را بعهده دارد. وی فرزند مرحوم مولانا امتیاز علی خان عرشی زاده می‌باشد که در سال ۱۹۲۳ به عنوان ناظم

و بانو تمدن بشری بوده‌اند. هر دو ملت برای حفظ ارزش‌های خود در مقابل نفوذ فرهنگ بیگانه پایداری نموده‌اند. سفیر کشورمان با اشاره به لزوم مقابله با تهاجم فرهنگی غرب گفتند: هر اقدامی برای حفظ فرهنگ و هویت خودمان یک کار مقدس محسوب می‌شود و اگر ما در این زمینه غفلت کنیم، نسل آینده، صدمات زیادی خواهد خورد».

در این جلسه همچنین سپاس نامه‌های به جناب آقای شیخ عطار و آقای ک. ام خان تقدیم شد. پس از خاتمه این جلسه سفیر کشورمان و همراهان در میهمانی شامی که با حضور تنی چند از مسئولین و مقامات شهر برپا شده بود شرکت نمود.

اقشار مختلف زبان فارسی هنوز علاقمند و جایگاهی داشته باشد، چراکه زبان فارسی بخشی از هویت و فرهنگ مردم هنداست.

سفیر کشورمان در خاتمه خواستار برگزاری شایسته سالگرد تاسیس کتابخانه رضا در سطح بین‌المللی و همکاری فعال جمهوری اسلامی ایران در این زمینه شدند.

بعدازایین جلسه سفیر کشورمان از مسجد جامع و اما مباره قدیمی شهر بازدید بعمل آوردند. سپس جناب آقای شیخ عطار کتابخانه عمومی صولت را مورد بازدید قرار دادند.

موسس و بانی این کتابخانه مرحوم صولت علی خان می‌باشد. در این کتابخانه برخی نسخ خطی و چاپ قدیمی مورد بازدید سفیر کشورمان قرار گرفت. آنگاه جناب آقای شیخ عطار در سال بزرگ کتابخانه در جمیع حدود دوست تن از مسئولین انجمنهای اسلامی و چهره‌های فرهنگی و دانشگاهی شرکت نمودند. در این جلسه پس از

در ۱۷ اکتبر ۱۷۷۴ پس از مذاکرات شجاع الدوله و انگلیسیها، نواب فیض الله خان حاکم منطقه مستقل رامپور شد. وی را که می‌توان بانی اولیه کتابخانه دانست، کتب زیادی از مناطق جمع آوری و به رامپور آورد. در زمان احمد علی خان در تاریخ ۲۹ نوامبر ۱۷۹۴ این کتابخانه رسمًا شروع به فعالیت نمود. احمد علی خان یکی از اساتید متون عربی و فارسی و پشت‌باز افغانستان بنام یوسف علی محبوی را مسئول تنظیم کتابخانه کرد. احمد علی خان دستورداد کتب زیادی از سانسکریت به اردو ترجمه شود از جمله ترجمه را مایان از آخوند زاده در دو نسخه که در کتابخانه رضا موجود است.

انگلیسیها در چند نوبت به کتابخانه دست بردند، در زمان محمد سعید خان حاکم رامپور، ولی سن مسئول منطقه آکرا به رامپور آمد و کتب زیادی را با خود برد (۱۸۴۸ م).

محمد سعید خان جهت تهیه فهرست و تنظیم کتب منشی امیر احمد مینایی و مولوی محمد علی خان را به خدمت گرفت.

آن گاه جناب آقای شیخ عطار سخنرانی نمود. ایشان در قسمی از سخنرانی خود گفتند: «مردم ایران و هند دارای فرهنگ غنی و موسس